

1.523

ŠTAMPANO IZ „ŠUMARSKOG LISTA“ 1932. GOD.

Ing. TEODOR ŠPANOVIĆ (APATIN):

UZGAJANJE
PLEMENITE VRBE

〈SUR LA CULTURE DU SAULE〉

O značenju i važnosti uzgoja plemenite vrbe. U vezi sa raspravom o uzgajanju mekih šuma i gospodarenju u njima (Šum. List 1931. str. 92, 157) govorit će ovdje ukratko i o uzgoju plemenite vrbe, koja se može uzgajati najuspješnije na onom zemljištu unutar nasipa, koje je odvodnjeno i leži u blizini nasipa, tako da dobiva periodično za vrijeme velike vode potrebnu vlagu (pomoću podzemne vode i propusnog tla). Mogli bi se međutim i nekoji najviši dijelovi (preko 6 m visine iznad normalnog vodostaja) poplavnoga područja takoder zasaditi s plemenitom vrhom, samo što u tom slučaju ne bi smjela u prvoj godini voda biti viša od 6 m. (ili ako bi i bila viša, to bi moralo tek par dana trajati) i što bi takav uzgoj bio skopčan sa većim troškovima oko priedbe tla, krčenja panjeva i žila i održavanja čistoće poradi brzog uzrasta kupine i korova.

Upotreba pruća plemenite vrbe vrlo je velika i raznolika, osobito u košarskoj industriji. Pruce se plemenite vrbe upotrebljava za pletenje plotova i ograda, za gužve, manje obručeve, za vezanje snopova kukuruzovine, trske i granja, za pletenje sjedala i koševa za kola, za pletenje raznih vrsta košara, kao i košara za pčele, za oplitanje balona, za najraznovrsnije korpopleterske fine radove oko pokućstva, za sita za pjesak, za razne ukrasne oblike kod voća, loze i cvijeća. Deblji se štapovi upotrebljavaju za vrške. Za grublje se radove može upotrijebiti i pruće onih vrsta vrba, koje se posebno ne uzgajaju, kao rakite i obične vrbe, krhke vrbe i t. d.

Velik značaj ima plemenita vrba za pletenje košara određenih za eksport raznih plodina naše države. Poznata je činjenica, da kod nas rodi najviše šljive, mnogo voća i grožđa, što se iz jednoga predjela države transportira u drugi ili izvozi u inostranstvo, ponavljaju pakovano u košare pletene od vrbe. Na žalost stranci dosta dovoze prazne košare, da ih kod nas napune voćem, mjesto da ih mi pravimo i prodajemo. I što bude naš izvoz voća više dolazio prema svojoj vrsnoći i količini do izražaja uz pomoć i inicijativu države — t. j. da se daju za takove transporte odmah prikladni vagoni, da se voće odmah otprema, da se izvozna tarifa i carina po mogućnosti snizi, a uvozna carina povisi, da se osnivaju gospodarska voćarska društva i udruženja, koja bi se brinula o uzgoju voćaka i loze, koja bi se potrebnom propagandom u narodu, reklamom i svojima zastupništvima u inostranstvu brinula za što intenzivniji izvoz i što unosnije unovčenje voća — osjećati će se sve to veća potreba za uzgojem plemenite vrbe, ako ne želimo, da i košare (kod naše toliko za uzgoj vrbe sposobne zemlje) uvozimo iz inostranstva. I koliko će intenzivniji biti izvoz našega voća, toliko će uporedno intenzivnija biti i potreba same košaračke industrije.